

demokratiet et Stemmetail af 5 990, og ved Aprilvalget 1924 havde vi et Stemmetail paa 9 021, altsaa en Fremgang paa 3 031 Stemmer, hvilket vil sige over 50 pCt.'s Fremgang. Hvis det ærede Medlem Hr. Kragh er tilfreds med Resultatet af sin Virksomhed i Ringkøbing Amt, saa er jeg for mit Vedkommende ogsaa tilfreds dermed og med det Resultat, som jeg har været med til at opnaa for Socialdemokratiet i disse Egne.

Til Slut et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Fibiger, der beklagede sig over mine Udtalelser om Landbrugets økonomiske Stilling og den tyske Toldlovs Virkninger for Landbruget. Det ærede Medlem har sagt, at jeg havde benyttet Lejligheden til at søge at sætte Skel mellem Landbrugerne. Det er ingenlunde rigtigt. Overfor en Tale af det ærede Medlems Partifælle det ærede Medlem Hr. Drachmann, som vilde søge at vejlede Landbefolkningen og gjorde det paa den Maade, at han sagde, at det vilde være en Fordel for Landbefolkningen under den nuværende økonomiske Situation at gaa med til en Told paa Heste og Korn, har jeg sagt, at det vilde være forkert af Landbruget at gaa ind i en saadan Politik, og jeg har sagt, at det vil være let for det ærede Medlem at faa en Del Landbrugere til at være enige med ham i dette Standpunkt, nemlig de Landbrugere, som hører til de større Jordbesidderes Kreds, fordi de vil have Fordel af en saadan Politik, idet de, da de lever af at sælge Korn og Heste, utvivlsomt vil have Fordel af, at Værdien af Korn og Heste stiger paa Grund af Toldforanstaltninger. Men lige saa sikkert er det, at ikke alene Husmændene, men ogsaa meget store Dele af Gaardmandsstanden vilde have Tab af en saadan Politik. Det er for øvrigt ikke alene paa dette Omraade, der er Modsætninger indenfor Landbruget, men det er ogsaa Tilfældet ved et Forhold, som er blevet berørt gentagne Gange, det, at man vil søge at gaa over fra Ejendomsskyld til Grundskyld. Det vil de store Ejendomsbesiddere med den ekstensive Drift have Tab af, medens de mindre Ejendomsbesiddere, der bruger intensiv Drift, som beskæftiger mange Mennesker, vil have Fordel deraf. Det er disse Fakta, jeg har konstateret, og som jeg har følt det som min Pligt at gøre det høje Ting opmærksom paa, fordi jeg mener, at det vilde være en uhyre stor Fare for Landbruget, hvis det vilde følge det ærede Medlem Hr. Drachmanns Politik; det vilde volde ubodelig Skade for

den største Del af den danske Landbefolkning. Det vilde, som sagt, ikke alene gælde de mindre Landbrugere, der driver intensivt Landbrug, men vi vilde alle lide økonomisk Tab ved at føre den Politik, som det ærede Medlem anviste.

* **Formanden:** Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Jeg takker den højtærede Kirkeminister for det Svar, han gav mig vedrørende Præsteembedet i Fraugde, hvorefter jeg forstaaer, at han er paa det rene med, at hvis der er nogen af Indehaverne af dette Embede, som ikke har faaet fuld Ækvivalent for det omtalte Legat, vil Ministeren drage Omsorg for, at det sker. Den højtærede Minister henviste til Præstelønningsloven af 1922 § 12; og der staaer ganske rigtigt, at saadanne Legater skal Indehaverne af Præsteembedet nyde ud over deres Lønning. Men saa er der føjet til et „medmindre“, og dette „medmindre“ er sat i Forbindelse med det sidste Punkt i § 12, saaledes: „... medmindre... det paagældende Hverv efter Embedets Ordning er forbundet med dette som en fast Bestanddel“. Og naar det erindres, at det paagældende Embede skal føre Tilsyn med Undervisningen, kan man ikke benægte, at det paagældende Hverv har været knyttet til Embedet hidtil. Endnu klarere er Forholdet for Lærerens Vedkommende. Læreren paa det paagældende Sted har faaet et Jordstykke, et Areal paa 2 Tdr. og 2 Skæpper Hartkorn, og faaet det for at undervise Børnene i Skolen fittigt. Jeg vil da nok have Lov til at spørge her: Er dette saa ikke knyttet i den Grad til hans egentlige Bestilling, hvorfor han faar sin Løn, at der ikke er nogen Grund til at opretholde en saadan Særstilling som den, der nu gælder for Præsten og Læreren i Fraugde? Det synes jeg ikke, der er; jeg fornyer derfor min Anmodning til den højtærede Kirkeminister og Undervisningsminister om at optage en Forhandling eller Samraad, hvad man vil kalde det, med Finansudvalget om, hvorledes man skal forholde sig med de nye Lønningsregler overfor Præster og Lærere, til hvis Embeder der er knyttet Legater af større eller mindre Omfang. Det er en urimelig Ordning at knytte saadanne Indtægter til Embedslønningen, da de paagældende jo i Forvejen er forpligtede til at udføre deres Arbejde saa godt som muligt. Hvorfor skal de saa indtage en privilegeret Stilling?